

ΕΡΡΙΚΟΣ ΪΑΙΝΕ

ΓΑΜΟΙ ΕΝ ΓΑΛΛΕΣΙΔΙΩ

(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε σελ. 284).

Καὶ ταῦτα μὲν λαμβάνουσι χώραν κατὰ τὴν Τρίτην τὴν δὲ Τετάρτην περὶ τὴν μεσημβρίαν συνέρχονται εἰ στενοὶ συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ καὶ μεταβαίνουν ἐν πομπῇ εἰς τὸν οἶκον τῆς νύμφης, ἵνα ἐκτιμῇσωσι τὴν προῖκα αὐτῆς. Ἐκφέρει λοιπὸν ἕκαστος τὴν γνώμην του, ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος, ἣν ἔχει πρὸς τὸ ἔργον, εἰς ὃ ἐκλήθη, μεθ' ὃ συντάσσεται τὸ κατάλληλον προικοσύμφωνον.

Ἄφ' οὗ δὲ γείνη ἡ ἀπαραίτητος ἐν πάσῃ συναθροίσει πρὸς τὸν βάκχον σπονδὴ, ἄφθονος ἢ μὴ ἀναλόγως τῶν διαθέσεων τῶν παρευρισκομένων, ἀπέρχεται ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια.

Βεβαίως τὸ ἔργον τῶν εἶναι σοβαρὸν, προκειμένου νὰ ἐλαττώσωσιν ἢ νὰ αὐξήσωσι τὴν πρὸς τὴν νύμφην ὑπόληψιν τοῦ γαμβροῦ μειοῦντες ἢ αὐξάνοντες τὴν προῖκα, διότι, ὡς νομί-

ζω ἐγὼ τοῦλάχιστον, ἡ κάλλιον ὡς κοινῶς πιστεύεται, ἡ μεγαλύτεραν προῖκα φέρουσα ἐκτιμᾶται περισσότερο, διότι ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ ὕλισμοῦ πᾶν εὐγενὲς αἶσθημα κατεπνίγη ἢ ἀρετῇ, ἥτις ἔπρεπε πανταχοῦ νὰ διαλάμπη, μένει κεκρυμμένη, καθότι τὰ κάλλη τῆς κρύπτονται ὑπὸ ρακῶδες περίβλημα, ἐν ᾧ τὸ δλοσηρικὸν καὶ οἱ θυσιανώδεις καὶ περίχρυσαι μανδύαι καλύπτουσιν, οὐχὶ πάντοτε—ἄπαγε τῆς βλασφημίας—τὴν ἐξαχρείωσιν καὶ τὴν διαφθοράν.

Διατὶ ὁ σύνδεσμος οὗτος, ὁ γάμος, νὰ μὴ εἶναι ἀποτέλεσμα εἰλικρινοῦς ἀγάπης, ἐκτιμήσεως, ὑπολήψεως; διατὶ νὰ πρωτοστατῇ τὸ συμφέρον ἢ ἰδιοτέλεια ἢ χαμέρπεια; Βεβαίως ἂν συνυπάρχῃ ὁ πλοῦτος εἶναι ἐν ἑτι κόσμημα καθιστῶν φαινοτέραν τὴν οὐρανίαν αἴγλην τῆς ἀρετῆς.

Φαντάζομαι κοινωνίαν διαθιούσαν ἐν εἰρήνῃ, ὁμοιοῖα, ἀγάπη καὶ εἰλικρινεῖ ἀμοιβαίᾳ ἐκτιμῇσει ἐν ποίῳ σημείῳ εὐδαιμονίας εὐρίσκεται. Δὲν ἔχω βεβαίως τὴν ἀπαίτησιν νὰ ἡθικοποιήσω καὶ διδάξω τὴν κοινωνίαν ὁμολογῶ ὅτι δὲν εἶναι

ἔργον ἐμοῦ στερουμένου πείρας καὶ τόσων ἄλλων προαπαιτούμενων, ἀλλ' ἂν ἑτέρου νομίζω ὅτι ἀλγῶν καὶ αἰμάσσω τὴν καρδίαν, διότι βλέπω τὴν τοιαύτην κατάστασιν, δύναμαι νὰ ἐκφράσω ὅ,τι αἰσθάνομαι.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν παρεξέτραπην καὶ ἐπανορθῶ τὸ σφάλμα μου. Τὴν Παρασκευὴν λαμβάνει χώραν τὸ στέργισμα τῶν ἐνδυμάτων τῆς νύμφης· συνέρχονται δηλ. αἱ φίλαι εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ἐνθα κατὰ σειρὰν ἄδουσι διάφορα ἄσματα, ἐν ᾧ συγχρόνως τοποθετοῦσιν ἐπὶ τῶν τοίχων καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς αἰθούσης καταλλήλως, ἀναλόγως ἐννοεῖται τῆς καλλαισθησίας των, τὰς διαφόρους ἐνδυμασίας τῆς νύμφης πρὸς κοινὴν ἐπίδειξιν.

Τοῦτο εἶνε ἀνάλογον πρὸς τὸ ἐν ἄλλοις τόποις ὡς ἐν Ἀθήναις λ. χ. ἐπικρατοῦν ἔθιμον καθ' ὃ περιφέρουσιν ἐφ' ἀμαζῶν τὰ ἐπιπλα τῆς νύμφης ἀπὸ τῶν ἀνακλίντρων καὶ τῆς κλίνης μέχρι τῶν ὑαλίνων δοχείων καὶ τῆς πυρολαβίδος πρὸς ἀποστομῶσιν, ἴσως τῶν κακῶν γλωσσῶν ὅτινες ἤθελον διαδόσῃ ἄλλως ὅτι τὸ σπῆτι δὲν εἶναι τοικοκυρεμένο.

Ἐκ τῶν πολλῶν ἁσμάτων παρατίθεται ἐν

Τρία χρυσᾶ γαρούφαλα
σὲν' ἀσημένιο τάσι
τάνδρόγυνο ποῦ γίνεται
νὰ ζήσῃ νὰ γεράσῃ
νὰ ζήσῃ χρόνους ἑκατὸ
καὶ νὰ τοὺς ἀπεράσῃ
καὶ τὰ ψιλὰ πουκάμισα
ὅλα νὰ τα χαλάσῃ.

Περαιτωθείσης δὲ τῆς ἐνασχολήσεως ταύτης τῶν ἀκολουθῶν τῆς νύμφης γίνεται ἑναρξίς τοῦ χοροῦ, ἀνακρουούσης τῆς μουσικῆς τὰ κατάλληλα τεμάχια. τὴν μουσικὴν ταύτην ἀποστέλλει ὁ γαμβρὸς πρὸς διασκέδασιν τῆς συνοδείας τῆς μελλούσης ὁμοκοίτιδος.

Ὑπὸ τὸν ἥχον λοιπὸν τοῦ τετραχόρδου καὶ τῆς κιθάρας ἄρχονται πᾶσαι ὀρχοῦμεναι λαμβανούσης μέρος, ὡς εἰκὸς, καὶ τῆς νύμφης χάριν τῆς ὁποίας γίνονται αἱ προετοιμασίαι.

Ἐπικρατεῖ δὲ συνήθεια ὅπως κατὰ τὴν ἀποκλειστικῶς γυναικειαν ταύτην ἑορτὴν μὴ λαμβάνῃ μέρος ἀνὴρ τις, ἵνα οὕτω μόνον ἡσυχον καὶ ἄνευ πειρασμῶν διασκεδάσῃ τὸ γυναικεῖον φῶλον. Καὶ ἡ διασκέδασις δ' αὕτη διαρκεῖ ἐφ' ὅσον ἐκτείνεται ἡ διάθεσις καὶ ἡ ὀρχηστικὴ ἱκανότης τῆς νύμφης καὶ τῶν πρωταγωνιστριῶν.

Πρὸς τὸ ἐσπέρας προσκαλοῦνται ὁ γαμβρὸς ὁ παρὰ νυμφος καὶ τῆς ἄλλος στενὸς συγγενῆς, ἵνα ἐπισφραγίσωσι τὴν ἀποκλειστικῶς, ὡς ἔφθην εἰπὼν, γυναικειαν ταύτην τελετήν.

Πρὶν ἀναχωρήσῃ τοῦ οἴκου τῆς νύμφης ὁ γαμβρὸς κρύπτει ἐντὸς τῶν ἐκτεθειμένων ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐνδυμάτων νόμισμά τι χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν, πᾶσαι δὲ αἱ νεάνιδες πυρετωδῶς προσπαθοῦσι πρὸς ἀνεύρεσιν αὐτοῦ· μακαρίζεται δὲ ἡ ἀνευρίσκουσα τοῦτο, διότι θεωρεῖται ὡς καλὸς οἰωνὸς καλὸ ριζικὸν διὰ τὸ μέλλον τῆς προσομοιάζει δηλ. κατὰ τὰ φαινόμενα μὲ τὸ ἄρ-

γυροῦν ἢ χρυσοῦν νόμισμα τὸ τιθέμενον ἐντὸς τῆς βασιλόπης κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους, ὅτε καὶ πάλιν ὁ εὐρίσκων θεωρεῖται ὡς ἔχων καλὸ ριζικόν.

Καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ συγγενεῖς τῆς νύμφης αἱ λαμβάνουσαι μέρος κατὰ τὸ στέργισμα, καθ' ἣν ὥραν τοποθετοῦνται τὰ ἐνδύματα καὶ ἐν γένει ἢ προῖξ, ρίπτουσι σακχαρωτὰ καὶ ὄρυσαν γίνονται δηλ. τὰ λεγόμενα *ραντίσματα* τὰ διὰ τῆς ὀρύξης φαίνεται, ἐπέυχονται πολυτεχνίαν διὰ δὲ τῶν σακχαρωτῶν βίον εὐδαίμονα καὶ ἀπηλλαγμένον θλίψεων καὶ λυπῶν. Ἐν γένει δὲ τις ἐξετάζων ἐν λεπτομερείᾳ τὰ ἔθιμα ταῦτα θέλει παρατηρήσῃ, ὅτι οὐδὲν γίνεται ἀσκόπως καὶ ἄνευ τῆς προσηκούσης ἀποδόσεώς του.

Τὸ Σάββατον Μ. Μ. συνέρχονται οἱ συγγενεῖς τῆς νύμφης καὶ τοῦ παρὰ νυμφος ἕκαστος παρὰ τῷ πλησιεστέρῳ συγγενεῖ του. Ἐκεῖ δὲ ἀναμένουσι τὴν ἔλευσιν τῶν παλληκαριῶν ἐρχομένων ἐκ μέρους τοῦ γαμβροῦ καὶ φερόντων ὡς σῆμα φιᾶλην οἴνου ἣν κρατεῖ παῖς μὲ μάνα καὶ πατέρα.

Ἡ συνοδεία δ' αὕτη λαμβάνει ἐκ τοῦ οἴκου τῆς νύμφης καὶ τοῦ παρὰ νυμφος τοὺς συγγενεῖς καὶ ὁδηγεῖ αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ γαμβροῦ. Ἐκεῖ δὲ ὑπὸ τὰς ἀνακρουήσεις τῆς μουσικῆς καὶ τὰς πρὸς τὸν θεὸν τῆς ἀμπέλου σπονδὰς λαμβάνουσι τὰ πρὸς τὴν νύμφην δῶρα τοῦ γαμβροῦ δηλ. τὸ νυμφικὸν φόρεμα καὶ τὰ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ κοσμήματα, δι' ὧν θέλει στολισθῇ κατὰ τὴν Κυριακὴν, τὴν ἐπίσημον δηλονότι ἡμέραν τοῦ γάμου.

Ἀφ' οὗ ὁ ὁμιλος τῶν συγγενῶν, τὸ συγγενολόγι φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἀποστολὴν του δηλ. παραδώσῃ τὰ δῶρα εἰς τὴν νύμφην ἀπέρχεται εἰς τὰ ἴδια δηλ. οἱ τοῦ γαμβροῦ συγγενεῖς εἰς τὸν οἶκον του οἱ τῆς νύμφης ἐπ' ἴσης καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐκεῖ ἐννοεῖται, συνέρχονται οὐχὶ ὅπως φιλοσοφῆσωσιν, ἀλλ' ὅπως φάγωσι πίωσι καὶ ἐν γένει διασκεδάσωσιν.

Περὶ τὴν ἐσπέραν παρατίθεται πλοῦσιον δεῖπνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς νύμφης· προσκαλεῖται δὲ ὁ γαμβρὸς μετὰ τῶν γονέων του καὶ ὁ παρὰ νυμφος μετὰ δὲ τὴν βρῶσιν καὶ τὴν ἄφθονον πόσιν ἄρχεται ὁ χορὸς μέχρι τοῦ μεσονυκτίου ἐξακολουθῶν.

Τὰ κατὰ τὴν Κυριακὴν

Λίαν πρωτὶ ἐγείρονται οἱ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς νύμφης, ἵνα ἐτοιμάσωσι τὴν προῖκα, διότι περὶ τὴν θὴν ἔρχονται τὰ παλληκάρια τοῦ γαμβροῦ ἵνα παραλάβωσιν αὐτήν.

Τὰ λεπτότερα τῶν πραγμάτων οἷον σινδόνες, χιτῶνες, ρινόμακτρα, περικνημίδες καὶ ἐν γένει τὰ τοῦ ἱματισμοῦ τίθενται ἐντὸς τῶν δύο κιβωτίων (φορτσερίων) ἅτινα καὶ φέρουσι τὰ παλληκάρια πρὸ τῶν ἄλλων προικολαφύρων.

Φροντίζουσι δὲ αἱ περὶ τὴν τακτοποίησιν ἀσχολούμεναι νεάνιδες νὰ κρύψωσι πρᾶγμα τι· ἀφ' οὗ δὲ ἀπομακρυνθῇ ἡ συνοδεία ἐξέρχονται καὶ δεικνύουσι τὰ κρυβέντα πράγματα, ὥστε ἀναγκάζονται τινες τῶν ἀκολούθων νὰ ἐπιστρέψωσι καὶ λάβωσιν αὐτά.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως των ἐφ' ἐνὸς τῶν φορτσερίων κά-

θηται παῖς τις στενός συγγενής τῆς νύμφης, ὅστις δὲν ἐπι-
τρέπει νὰ παραλάβωσι τὸ κιβώτιον ἄνευ ἀμοιβῆς τινος, *μπαζις*.

Ἡ συνοδεία ἡ φέρουσα τὰ προικῶα πορεύεται ὡς ἐξῆς.

Προπορεύονται παῖδες κρατοῦντες τὰ χάλκινα ἄγγεῖα τοῦ
μαγειρείου καὶ τὰ διὰ τὰς ἄλλας οἰκειακὰς ἀνάγκας χρησι-
μεύοντα, ἅτινα καὶ κρούουσι διὰ λίθων ἢ ξύλων.

Κατόπιν ἀκολουθοῦσι τὰ ὑποζύγια τὰ φέροντα τὰ κιβώτια,
ἐν οἷς εὐρίσκονται τὰ πολυτιμότερα πράγματα· ἐφ' ἐνὸς δὲ
τῶν κιβωτίων τούτων θέτουσι καὶ τὸ ἀπαραίτητον μετᾶξινον
ἐφάπλωμα.

Μεθ' ὅλα ταῦτα ἀκολουθοῦσι τὰ παλληκάρια ἐν συνοδείᾳ
μουσικῆς ἀνακρουούσης καταλλήλως.

Ἦδη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ γαμβροῦ ἀναμένει τοὺς ἀπεσταλμέ-
νους τράπεζα μεθ' ὑπτῶν ἁμνῶν καὶ ἀφθόνου οἴνου, ἐνθα τὸ
ρίχνουν σὰ καλὰ μέχρι τῆς δωδεκάτης, ὅτε ἀποχωροῦσι
πάντες, προσδιορίζεται δὲ καὶ ἡ ὥρα, καθ' ἣν θέλει λάβῃ
χώραν ἡ στέψις.

Κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν στέλλονται πάλιν τὰ
παλληκάρια τοῦ γαμβροῦ καὶ φέρουσι τὸν παρὰ νυμφον· οὕτω
δὲ πάντες ὁμοῦ μεταβαίνουνσιν εἰς τὸν οἶκον τῆς νύμφης.

Τὴν ἀφιξίν των ἀναμένει γυνὴ τις φέρουσα *δαμασκι μαν-
δίλι* καὶ *ζακχαρωτὰ* ἅτινα δίδει εἰς τὸν γαμβρόν καὶ τοὺς
ἀκολουθοῦντες του· μετὰ τοῦτο δὲ τῷ ἀποτείνει τὴν εὐχὴν *νὰ
ζήσετε, νὰ γεράσετε, νὰ τα χιλιάσετε χαρίζοντα αὐτῷ συγ-
χρόνως τὸ μανδύλιον*.

Περαιτωθεισῶν τῶν διατυπώσεων τούτων εἰσέρχεται εἰς
τὸν οἶκον ὁ γαμβρός, ὅπως λάβῃ τὴν νύμφην καὶ ὁδηγήσῃ
αὐτὴν εἰς τὸν ναὸν πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ μυστηρίου. Ἡ νύμφη
λίαν συγκεκινημένη ζητεῖ τὰς εὐλογίας τῶν γονέων τῆς· ἐν-
νοεῖται δὲ ὅτι τοιαύτη σκηνὴ εἶνε λίαν συγκινητικὴ.

Ἦδη ἡ συνοδεία ἐξέρχεται, προπορευομένων τῶν μελλο-
νύμφων καὶ διευθύνεται πρὸς τὸν ὠρισμένον ναόν· ἐννοεῖται
ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο τὸ ῥάντισμα καὶ αἱ εὐλο-
γίαι τῶν παρισταμένων εἶνε ἀκατάπαυστοι.

Τελεσθέντος τοῦ μυστηρίου πάντες οἱ παριστάμενοι πορεύ-
ονται εἰς τὸν οἶκον ἐνθα θέλουσι καταλύσῃ οἱ νεόγαμοι καὶ
ἐπεύχονται αὐτοῖς τὰ βέλτιστα.

Τὴν ἐσπέραν ἐτοιμάζεται δεῖπνον ἐν ᾧ παρακάθηνται οἱ
στενότεροι τῶν συγγενῶν καὶ φίλων· λαμβάνει δὲ πέρας ἡ
ἐορτὴ αὕτη περὶ τὴν 10 ἢ 11, ὅτε ἕκαστος ἀπέρχεται εἰς
τὰ ἴδια.

Ταῦτα καὶ κατὰ τὴν Κυριακὴν, τὴν δὲ δευτέραν γίνονται
τὰ μεθεόρτια. Τὴν πρωΐαν δηλ. ἀποστέλλει ἡ νύμφη τῷ πα-
ρά νυμφῳ ὡς δῶρον ἐν ὑποκάμισον ἐν ζευγος περινημίδων
καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη ἱματισμοῦ, ὃ δὲ παρὰ νυμφος ἀνταπο-
δίδει τὸ δῶρον πληρώων τὰ ληφθέντα διὰ χρυσοῦ νομίσμα-
τος. Περὶ τὴν 3 μ. μ. παρατίθεται τὸ *τραπέζι τοῦ νοτοῦ*
διαρκεῖ δὲ τὸ συμπόσιον μέχρι μεσονυκτίου ὅτε πλέον περα-
τοῦνται καὶ αἱ ἐορταὶ τοῦ γάμου καὶ αἱ διασκεδάσεις.

Ἄλλ' ἴσως τις ἤθελέ με ἐρωτήσῃ τὰ περιγραφέντα ἔθιμα

ἐκδηλοῦντα τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν ἀφέλειαν τοῦ ἐλληνικοῦ
λαοῦ διατηροῦνται μέχρι τῆς σήμερον ἢ μήπως ὁ τεθεὶς ἐνε-
στῶς, εἶνε ἀνάγκη νὰ μεταβληθῇ;

Δυστυχῶς δὲν θὰ εὐχαριστήσω τὸν ἐρωτήσοντά με· τινὰ
τῶν ἐθίμων τούτων διατηροῦνται, τὰ πλεῖστα ὅμως ἀπέβα-
λον τὸν ἀληθῆ ἐλληνικὸν χαρακτῆρα, μεταδοθέντος τοῦ εὐ-
ρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ· τὰ πάντα ἤδη ἔλαβον χροιάν εὐρω-
παϊκὴν· αἱ νομιζόμεναι ἴσως περιττολογίαι ἀπεσκορακίσθησαν
καὶ γίνεται πλέον ἀπλούστατα τὸ μυστήριον τοῦ γάμου,
ἄνευ πολλῶν διατυπώσεων.

Μέχρι ὅμως τῶν ἀρχῶν τῆς παρελθούσης δεκαετηρίδος
διετηροῦντο σῶα καὶ ἀκέραια τὰ γνησίας καταγωγῆς ταῦτα
ἔθιμα, ἅτινα, ὡς ἐφθην εἰπὼν, ἐκφράζουσι τὸ ἀφελές καὶ μὴ
προσπεποιημένον τοῦ ἐλληνικοῦ χαρακτῆρος.

I. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ.

ΑΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΧΙΟΝ

(Συνέχ. ἴδε προηγούμε. φύλλον).

Ἀρίστης τυχὸν δεξιότητος πρὸς τὴν θεῶν μου Ἰ. Μ. καὶ
παρὰ τοῖς λοιποῖς συγγενέσι καὶ φίλοις, ἐπεσκεψάμην προσ-
κληθεὶς τὸν κ. Κ. Μ. Ἀπὸ τοῦ δώματος τῆς οἰκίας τούτου
εἶδον κατὰ πρῶτον ἐν πανοράματι τὴν Καλημασίαν. Αἱ οἰ-
κίαι ἄπχσαι ἦνε λίαν γραφικαὶ τὴν θέαν, ἐν μέσῳ δένδρων
ὑψοῦμεναι, μᾶλλον δ' ἅπαν τὸ χωρίον σειρὰ δένδρων περι-
βαλλει. Οἱ πολυπληθεῖς τετράπλευροι κῶνοι, τὰ δώματα ἢ
αἱ εὐρεῖαι καὶ ἐπίπεδοι στέγαι, οἱ εὐάριθμοι καπναγωγοὶ καὶ
ὁ μέγας, περὶ οὗ εἶπον, πύργος εἶχον ὄψιν ποικίλην καὶ,
ἐπαγωγόν· Ἀλλὰ τὴν θέαν θελκτικωτέραν ἐποίησε ὁ πρὸς
ἀνατολὰς διαγραφόμενος κυανοὺς μεταξὺ Χίου καὶ Ἐλάσσον-
νος Ἀσίας πορθμός, οὗ πρὸς νότον ὑψοῦντο ἢ τε Σάμος καὶ
ἡ Ἰκαρία· βορειόθεν ὑψοῦτο τὸ ὄρος τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ,
φέρον τὸ ἐπάνυμνον αὐτῷ ναΐδιον. Ἐν τῇ ὑπῳρεῖᾳ τοῦ ὑψη-
λοῦ τούτου βουνοῦ καὶ πρὸς νότον καὶ δυσμὰς τῆς Καλημα-
σίας ὑψοῦται, ἐν μέσῳ πολλῶν δένδρων, τὸ περὶ οὗ ἀνωτέρω
εἶπον λευκὸν τὴν ὄψιν καὶ εὐρὺ μονύδριον γυναικῶν, καλὴν
ἔχον τὴν ἄποψιν.

Ἄλλ' ἐν πάσῃ τῇ ἡδονῇ καὶ γοητείᾳ τῆς θέας ἐκείνης
μεγάλῃ θλίψις με κατέλαβε, διὰ μιᾶς ἀναπολήσαντα τὴν
ἱστορίαν τῆς πάλαι Ἰωνίας, ὅτε μέγιστα μὲν ἐγεννῶντο διὰ-
νοιαί, αἰτίδιοι τῆς ἀνθρωπότητος διδάσκαλοι, μέγιστα δὲ κα-
τῶρθον ἔργα πολιτικοί, τύραννοι, στρατηγοί, μέχρι τῶν ἐν
τῇ ἀπέναντι Μυκάλη ἄθλων τοῦ Ξανθίππου... Ἄλλ' ὅσον
καὶ ἂν θρηνῇ ὁ Ἕλλην ἐπὶ τῇ τῶν χρόνων μεταβολῇ, ὁ θρη-
νος αὐτοῦ εἰς οὐδὲν ἀνύπτει, ἐὰν μὴ ἀποφασίσῃ ν' ἀποτινάξῃ
τὸν μακραιωνα ζυγὸν ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ τραχήλου... Μετὰ
τὴν ἐπίσκεψιν ἐκείνην ἐξήλθομεν εἰς τοὺς ἀγρούς. Σχῖνοι.
ἐλαῖαι, ἀμυγδαλέαι, πικνοῖα ὀπωροφόρα δένδρα καλύπτουσι